

ватъ. По всичко се виждаше, че войскитѣ на Сюлейманъ паша сж силно изнурени отъ прѣдшествующитѣ боеве, и че ролитѣ сега се мѣняха. Това положение го разбираше най добръ генералъ Радеcki, и съ това само се обяснява неговото прибрзано прѣминаване въ настѣпление прѣзъ прѣдидущия день. Несполуката отъ тѣзи атака, обаче, неможеше да направи стария и убогитѣ боецѣ да се откаже отъ намѣрението си. Той рѣши, на 13 то число, да завладѣе Лѣсната височина, да създаде отъ нея единъ видъ етапецъ или исходенъ пунктъ и да направи усиленa рекогносцировка къмъ височината Малуша, която съставляваше крайния обективъ на дѣйствиата на този флангъ. За водение на атаката бѣха назначени частитѣ, които ношуваха на Страничната височина (6 роти), усилени съ единъ прѣсенъ баталионъ отъ Подолския полкъ, всичко 11 роти. Общото началство на тѣзи колона биде повѣрено на командира на Брянския полкъ полковника Липински.

Въ 7 часа сутрѣнта, далечъ нейдѣ въ дѣсно, се зачу усиленa оръжейна стрѣлба. Това бѣше, очевидно, 3-ия Житомирски баталионъ, който прѣдидущия день биде испратенъ въ обходъ на лѣвия флангъ на Расимъ паша. Тѣзи стрѣлба послужи за сигналъ на атаката и отъ къмъ Страничната височина. Полковникъ Липински получи заповѣдъ да прѣмине сжщо въ настѣпление. Послѣдния, слѣдъ като събра и обясни на офицеритѣ цѣльта и направлението на атаката, заповѣда да трѣгнатъ на напредъ. Частитѣ бѣха раздѣлени на три колони: Централната въ съставъ на двѣ роти отъ 14-й Стрѣлковъ баталионъ, трѣбваше да настѣпва по малката пътека право на Зелената височина. Тя трѣбваше да привлече на себе си вниманието на противника отъ фронта и да облекчи дѣйствиата на фланговитѣ колони.

Дѣсната колона състоеше отъ 3 роти Житомирци, а лѣвата отъ цѣлия първи баталионъ на Подолския полкъ. При послѣдната се намираше и командира на